

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, judecător: A. Negru

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție, judecători: V. Doagă, T. Chișca-Doneva, N. Vascan

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: M. Guzun, V. Clima, Gr. Dașchevici

ÎNCHEIERE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de SC „Lemn Comerț” SRL,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SC „Lemn Comerț” SRL către
SC „Steclar” SRL cu privire la constatarea faptului livrării mărfii viciate și
necorespunzătoare calității garantate, la obligarea înlocuirii necondiționate a
bunurilor, la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei suplimentare din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,
prin care a fost admisă cererea apelantului SRL „Steclar” privind adoptarea deciziei
suplimentare cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La 13 iulie 2015, SC „Lemn Comerț” SRL a depus cerere de chemare în judecată
către SC „Steclar” SRL cu privire la constatarea faptului, precum că geamurile
vândute de către „Steclar” SRL către „Lemn Comerț” SRL, în temeiul contractului de
colaborare nr. 140053 din 18 aprilie 2014, sunt viciate și nu corespund calității
garantate; la obligarea „Steclar” SRL de a înlocui necondiționat pe viitor geamurile ce
se vor fisura în perioada garantată de 10 ani, conform certificatelor de garanție
eliberate; încasarea de la „Steclar” SRL a prejudiciului material în mărime de 25 648
de lei și a cheltuielilor de judecată.

La 03 mai 2016, SC „Lemn Comerț” SRL a depus cerere suplimentară, prin care
a solicitat încasarea de la „Steclar” SRL în beneficiul SRL „Lemn Comerț” prejudiciul
material cauzat în mărime de 12 691,96 de lei și a taxei de stat în mărime de 769,44 de
lei pentru acțiunea inițială și 380,76 de lei pentru acțiunea suplimentară.

Prin hotărârea din 15 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a
fost admisă parțial acțiunea, s-a constatat vânzarea de SC „Steclar” SRL către SC
„Lemn Comerț” SRL în temeiul contractului de colaborare nr. 140053 din 18 aprilie

2014, a trei geamuri cu suprafața totală de 18,1 m.p. (fisurate la începutul anului 2015 și respectiv 18 martie 2016) cu vicii și care nu corespund calității garantate, s-a încasat de la SC „Steclar” SRL în beneficiul SC „Lemn Comerț” SRL suma de 33 339,96 de lei cu titlu de prejudiciu, precum și suma de 1100,2 lei cu titlu de taxă de stat. În rest, pretențiile formulate de SC „Steclar” SRL către SC „Lemn Comerț” SRL au fost respinse ca nefondate.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 26 septembrie 2017, a respins cererea de apel depusă de „Lemn Comerț” SRL, a admis cererea de apel depusă de „Steclar” SRL, a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 15 februarie 2017, în partea admiterii cererii de chemare în judecată și încasării cheltuielilor de judecată și a emis în această parte o nouă hotărâre, prin care a respins ca neîntemeiată pretenția „Lemn Comerț” SRL împotriva „Steclar” SRL cu privire la constatarea faptului vicierii produselor livrate, necorespunderii acestora calității garantate, încasării prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată. În rest, a menținut hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea din 07 martie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de „Lemn Comerț” SRL împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017 a fost considerat inadmisibil (f. d. 105-111, vol. II).

La 21 martie 2019, SC „Steclar” SRL a înaintat instanței de apel o cerere privind emiterea unei decizii suplimentare, solicitând încasarea din contul intimatului SC „Lemn Comerț” SRL a cheltuielilor de judecată în mărime de 825,15 de lei cu titlu de taxa de stat și a sumei în mărime de 6 000 de lei cu titlu de asistență juridică (f.d. 114, vol. II).

Prin decizia suplimentară din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis parțial cererea SC „Steclar” SRL privind emiterea unei decizii suplimentare în ceea ce privește compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat din contul SC „Lemn Comerț” SRL în beneficiul SRL „Steclar” cheltuielile de judecată în mărime de 825,15 lei (opt sute douăzeci și cinci lei, 15 bani) cu titlu de taxă de stat achitată la examinarea cauzei în ordine de apel.

În justificarea soluției, instanța de apel, cu referire la prevederile legale aplicabile la caz, a indicat că, Colegiul constată că cererea reprezentantului apelantului-pârâtului SC „Steclar” SRL privind încasarea din contul apelantului-reclamantului a cheltuielilor de judecată suportate în prezentul proces, este parțial întemeiată, aceasta urmând a fi admisă în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat, suportate de apelantul-pârât în cadrul examinării cauzei în ordine de apel. Or, din materialele cauzei reiese cert că pe parcursul judecării cauzei respective în instanța de apel, apelantul SC „Steclar” SRL a suportat cheltuieli de judecată achitând taxa de stat pentru examinarea cererii de apel în mărime de 825,15 de lei, fapt confirmat prin originalul facturii fiscale nr. 255 din 08 septembrie 2017 (f. d. 62, vol. II), astfel încât aceste cheltuieli sunt și reale.

Prin urmare, luând în considerare că cererea de apel declarată de SC „Steclar” SRL a fost admisă, subsecvent se constată temeinicia pretenției ce ține de

compensarea cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat suportate la depunerea apelului.

Ce ține de cerința apelantului-pârât de a încasa din contul SC „Lemn Comerț” SRL a cheltuielilor de asistență juridică suportate în prezentul proces, instanța de apel a considerat că cerința respectivă nu și-a regăsit suport probatoriu, urmând a fi respinsă. În acest context, Colegiul a reținut că conform art. 96 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții, care a avut câștig de cauză, cheltuielile de asistență juridică acordată de avocați, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

La 18.03.2020, SC „Lemn Comerț” SRL a declarat recurs împotriva deciziei suplimentare a instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că, cererea privind emiterea unei hotărâri suplimentare este depusă la Curtea de Apel Chișinău, la 21.03.2019, și este semnată de către „administratorul” Cebanenco Elena, nefiind anexat la cerere extrasul din registrul persoanelor juridice care să-i confirme calitatea de administrator, sau, după caz, procura de împuternicire. Conform informației obținute de pe portalul webinfo.cis.gov.md administratorul întreprinderii SRL „Steclar”, este Noni Vădim (informația este anexată la materialele cauzei).

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei suplimentare cu emiterea unei încheieri de restituire a cererii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 22 ianuarie 2020 și comunicată participanților la proces la 18 februarie 2020 (f. d. 159, vol. II), iar recursul a fost declarat la 18 martie 2020. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei suplimentare din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SC „Lemn Comerț” SRL, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de

recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SC „Lemn Comerț” SRL, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către SC „Lemn Comerț” SRL.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării

recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SC „Lemn Comerț” SRL.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru